

**Sayın Meclis Başkanım, Kıymetli Divan, Değerli Meclis Üyeleri, Basınıımızın
Güzide Temsilcileri**

Hepinizi şahsım ve Yönetim Kurulumuz adına saygıyla selamlıyorum.

Konuşmama başlamadan önce, geçen ay Odamız 35 No'lu Bilgisayar Yazılımları Sanayi Meslek Komitesi Meclis Üyemiz Sayın Tuncay Küçükpehlivan'ın babası Mehmet Küçükpehlivan'ı sonsuzluğa uğurladık. Merhuma Allah'tan rahmet, Meclis Üyemiz Sayın Tuncay Küçükpehlivan'a ve ailesine başsağlığı ve sabır diliyorum. Mekânı cennet olsun.

Kıymetli sanayici yol arkadaşım Sayın Özgür Bayraktar'ı huzurlarınızda bir kez daha tebrik ediyor, üstlendiği bu önemli görevde başarılar diliyorum.

Şubat ve Mart aylarında, Meclis Başkanımız Sayın Celal Koloğlu'nun katılımıyla bu yıl ikincisini gerçekleştirdiğimiz Meslek Komiteleri Toplantılarımızda sektörlerimizin beklentilerini, sorunlarını ve çözüm önerilerini kapsamlı biçimde değerlendirdik. Komitelerimizden gelen her görüşü, Ankara sanayisinin sahadaki sesi olarak görüyoruz. Bu nedenle geçen yıl olduğu gibi bu yıl da tüm değerlendirmeleri bir rapora dönüştürerek kurumsal hafızamıza kazandırdık ve sizlere sunduk; ilgili kamu kurumlarıyla paylaşacak ve internet sayfamızda da yayımlayacağız.

Bizim yönetim anlayışımızda sorunu dinlemek tek başına yeterli değildir; önemli olan çözüm üretmek ve sonuç almaktır. Bu kapsamda, geçen ay gerçekleştirdiğimiz Meslek Komiteleri Ortak Toplantımızda üyelerimizin dile getirdiği talepleri tek tek değerlendirdik; kamu kurumlarının görev ve yetki alanına giren altı konuda resmî girişimlerimizi hızla başlattık ve ilgili üyelerimizi yazıyla bilgilendirdik. Süreçleri yakından takip ediyoruz. Sahadan gelen bilgiyi politika önerisine, üyemizin ihtiyacını kurumsal çözüme, Ankara sanayisinin birikimini ülkemizin kalkınma vizyonuna dönüştürmek için çalışıyoruz.

Değerli Meclis Üyeleri,

Aylardır bölgemizi ve küresel ekonomiyi tehdit eden ABD–İran geriliminin diplomasi masasına taşınması, hepimizi umutlandıran bir gelişme oldu. Henüz önümüzde tamamlanması gereken bir süreç var; kalıcı barış, atılan adımların sahada karşılık bulmasına bağlı. Ancak şunu biliyoruz: Enerji arz güvenliğinden ticaret yollarına kadar

geniş bir alanda belirsizlik üreten bu sürecin silahla değil diplomasiyle çözülmeye çalışılması, küresel istikrar adına başlı başına bir kazanımdır. Bölgemizde ve dünyada çatışmaların yerini barışın, istikrarın ve iş birliğinin almasını temenni ediyorum.

Yılın ilk yarısını geride bırakırken küresel ekonomide risk algısı güçlü biçimde sürüyor. Jeoekonomik ve politik kopuşların derinleşmesi, ekonomik karar alma süreçlerini daha kırılgan hâle getiriyor. Korumacılık yükseliyor, sermaye daha seçici davranıyor, enerji ve lojistik maliyetleri jeopolitik gerilimlere her zamankinden duyarlı hâle geliyor.

Asıl mesele ise bu dalgalanmaların ötesinde.

Bugün dünya ekonomisini anlamak için yalnızca büyüme rakamlarına, enflasyon oranlarına ya da merkez bankalarının faiz kararlarına bakmak yeterli değil. Çünkü dünyada çok daha derin bir dönüşüm yaşanıyor ve bu dönüşümün merkezinde sanayi, üretim ve teknoloji var.

Şimdi vereceğim rakamlar, bunun bugün ne kadar önemli olduğunu gösteriyor. 1990'da dünya imalat sanayiinden yalnızca yüzde 3 pay alan Çin, bugün tek başına küresel üretimin yaklaşık üçte birini gerçekleştiriyor. Aynı dönemde Amerika Birleşik Devletleri'nin payı yüzde 23'ten yüzde 16'ya, Japonya'nın payı yüzde 13'ten yüzde 5'e, Almanya'nın payı ise yüzde 9'dan yüzde 4'e geriledi. Türkiye'nin payı ise 1990'da yüzde 0,86 iken, bugün ancak yüzde 1,3 seviyesine ulaşabildi. Yani üretim kapasitemizi artırmış olsak da küresel ölçekte arzu edilen sıçramayı henüz gerçekleştiremedik.

Bu bir muhasebe tablosu değil; dünyanın güç ekseninin değiştiğini gösteren bir haritadır. Çünkü üretimin yeri değiştiğinde, gücün merkezi de değişir. Fabrikalar nereye kayarsa teknoloji orada birikir; tedarik zincirleri nereye bağlanırsa finans, lojistik, savunma ve diplomasi de oraya göre yeniden şekillenir.

Bir zamanlar Atlantik dünyasının kontrolündeki üretim düzeni, bugün büyük ölçüde Asya-Pasifik eksenine kaymış durumda. Çin; ölçek ekonomisi, devlet destekleri, enerjiye erişim, lojistik kapasite, teknoloji yatırımları ve uzun vadeli sanayi politikasıyla dünyanın üretim merkezi hâline geldi. Üstelik artık dünya yeni bir sanayi çağına giriyor ve bu çağda ucuz iş gücü tek başına belirleyici olmaktan çıkıyor. Enerjiye erişim,

teknoloji üretme kapasitesi, yapay zekâ, veri hâkimiyeti ve kritik hammaddelere erişim, yeni dönemin temel belirleyicileri hâline geliyor.

İşte bu yüzden sanayi, bugün yeniden bir devlet meselesidir. Dün bize “piyasa her şeyi çözer” diyen ülkeler, bugün çipten bataryaya, savunmadan yapay zekâyâ kadar kendi sanayilerini ayakta tutmak için milyarlarca dolarlık kamu kaynağını seferber ediyor. Çünkü herkes gördü ki sanayisi olmayan bir ülkenin ne ekonomisi ne diplomasisi ne de savunması uzun süre ayakta kalamaz. Sanaysiz bir ekonomi, köksüz bir ağaç gibidir; gövdesi ne kadar heybetli görünürse görünsün, ilk sert fırtınada devrilir.

Kıymetli Meclis Üyeleri,

Küresel pazarlarda ayrışmanın derinleştiği bu dönemde Türkiye ekonomisi, yılın ikinci yarısına dezenflasyonun belirleyici eşiğinde giriyor. Bu eşik yalnızca fiyat istikrarı için değil; üretim, yatırım, istihdam ve ihracat kapasitemizin korunması için de kritik öneme sahip.

Enflasyonla mücadele ve makroekonomik istikrar amacıyla uygulanan sıkı para ve maliye politikalarının faturasını en çok sanayinin ödediğini uzun süredir sahada görüyorduk. Açıklanan veriler bu tespitimizi doğruladı. 2026’nın ilk çeyreğinde büyüme yüzde 2,5 ile beklentilerin altında kaldı; bir önceki çeyreğe göre büyümenin sıfıra yakın seyretmesi, ekonomide belirgin bir ivme kaybına işaret ediyor.

Sanayi tarafında tablo daha da çarpıcı. Sanayi sektörü 2025’in ikinci ve üçüncü çeyreklerinde büyümeye güçlü katkı verirken, son çeyrekte yüzde 0,9’a kadar yavaşlamıştı. Bu eğilim 2026’nın ilk çeyreğinde daralmaya döndü ve sanayi üretimi yüzde 0,8 küçülerek büyümeyi yukarı değil, aşağı çekti.

Bu tablonun bize anlattığı şudur: Ekonomi büyüyor; ama bu büyüme üretimden çok tüketime dayanıyor. İç tüketim büyümeyi taşıırken sanayi, yatırım ve ihracat zayıflıyor. İhracattaki daralma, yatırımlardaki ivme kaybı ve sanayi üretimindeki düşüş, büyümenin kalitesi bakımından ciddi bir uyarıdır. Oysa kalıcı büyüme, tüketimden değil üretimden gelir. Bu yüzden artık büyümenin oranı kadar, hangi kaynaktan beslendiği de önemlidir.

Değerli Meclis Üyeleri,

Sanayideki bu ivme kaybını yalnızca makro göstergelerde değil, firmalarımızın bilançolarında da net biçimde görüyoruz. Asıl kırılma; firmaların mali yapılarında, kârlılıklarında ve finansman yüklerinde kendini gösteriyor.

Geçen hafta açıklanan Türkiye'nin 500 Büyük Sanayi Kuruluşu Araştırması bize şunu söylüyor: Sanayimiz üretmeye, ihracat yapmaya ve ekonominin ana taşıyıcı kolunu olmaya devam ediyor; ama bunu artık çok daha zor koşullarda yapıyor.

Nitekim üretimden satışlar nominal olarak yüzde 28 artmış görünse de, bu artışın reel karşılığı yalnızca yüzde 2,1 düzeyinde kalıyor. Yani rakam büyük, kazanç küçük.

İşte asıl mesele de tam burada başlıyor.

Çünkü önemli sorun kârlılıkta. Veriler, sanayicimizin daha çok üretip daha çok sattığını ama aynı oranda kâr edemediğini gösteriyor. Bugün büyük sanayi kuruluşlarımızda faaliyet kârının neredeyse tamamı, yaklaşık yüzde 85'i finansmana gidiyor. Yani sanayici alın teriyle kazanıyor, kazandığını faize veriyor; bu durum işletme sermayesini ve rekabet gücünü doğrudan kısıtlıyor.

Elektrik tüketimi verileri de bu tabloyu çarpıcı biçimde teyit ediyor. Aynı miktarda enerjiyle üretime devam eden firmalarımızın kârlılığındaki ciddi gerileme, sanayicimizin bugün çok düşük kâr marjlarıyla, hatta bazı durumlarda ihracat pazarlarını kaybetmemek için zararına üretim yapmak zorunda kaldığını gösteriyor. Firmalarımız, "bu zor günler geçecek" beklentisiyle üretimden, istihdamdan ve yatırımdan kopmamaya çalışıyor. Ancak mevcut tablo bize, beklediğimiz o rahatlama döneminin bir türlü gelmediğini; aksine maliyet, finansman ve talep baskılarının kalıcı hale gelme riski taşıdığını gösteriyor.

Ve bu, yalnızca devlerin sorunu değil. Devler bile zorlanıyorsa, Ankara sanayisinin taşıyıcı gücü olan KOBİ'lerimiz çok daha ağır şartlarda nefes almaya çalışıyor demektir. Odamızın üyelerinin durumu da bunu açıkça gösteriyor: Üyelerimizin reel kârı 2021'den bu yana eriyor; son dört yılda reel kârlılık yüzde 30'a yakın geriledi. 2025 yılını üyelerimizin üçte biri yılı zararla kapattı. Son iki yılda zarar eden üye sayımız ikiye katlandı.

Bunun anlamı şudur: Sanayicimiz makinesini çalıştırmaya, işçisini korumaya devam ediyor; ama bu çabanın ekonomik karşılığı her gün biraz daha eriyor. Üretim sürüyor, ama üretimin geleceği tükeniyor.

Bu nedenle sanayideki bu kaybı geçici bir yavaşlama olarak görmemeliyiz. Üretim kapasitesi, rekabet gücü ve firmalarımızın mali dayanıklılığı aynı anda baskı altındadır. Önümüzdeki dönemin önceliği; sanayicinin finansman yükünü hafifleten, kârını güçlendiren, teknolojik dönüşümünü hızlandıran ve üretim kapasitesini kalıcı biçimde destekleyen bir sanayi ekosistemi kurulması olmalıdır.

Bütün bu zorlu koşullara rağmen listede Odamız üyesi firma sayısının 50'den 53'e yükselmesi bizim için ayrı bir gurur kaynağıdır. TUSAŞ ve ASELSAN'ın ilk 10'a girmesi, ROKETSAN ve HAVELSAN'ın güçlü performansı, Ankara'mızın savunma sanayiinde dünyanın sayılı üretim merkezlerinden biri hâline geldiğini gösteriyor.

Bu vesileyle 500 Büyük Sanayi Kuruluşu listesinde yer alma başarısı gösteren tüm üyelerimizi gönülden kutluyorum.

Yönetim Kurulu Üyemiz Sayın Aykut Özüner'i Türk Traktör'ün,
Meclis Üyelerimiz Sayın Rahmi Mertay Türk'ü Şa-Ra Enerji'nin,
Sayın Hasan Cem Taşkaldıran'ı Ofis Yem'in,
Sayın Feridun Haboğlu'nu Nuh'un Ankara Makarnası'nın,
Sayın Ramazan Yön'ü Demir Export'un
ve Sayın Hüseyin Burak Akın'ı Baştaş Başkent Çimento'nun başarısından dolayı tebrik ediyorum.

Kıymetli Yol Arkadaşlarım,

En önemli gündem maddemiz hâlâ yüksek enflasyon. Yüksek enflasyon sadece fiyatları artıran bir sorun değildir; yatırım kararlarını öngörülemez kılan, finansmana erişimi zorlaştıran, gelir dağılımını bozan ve üretimi baskılayan temel bir istikrarsızlık kaynağıdır. Yaklaşık üç yıldır süren dezenflasyon programında bugün çift yönlü bir riskle karşı karşıyayız: Bir yanda yüksek enflasyon, diğer yanda büyümede belirgin bir ivme kaybı. İkisini aynı anda yönetmek zorundayız.

Ekonomi politikalarının zamanında, kararlı ve etkili sonuç üretmesi gerekir. Aksi hâlde sorunlar çözülmek yerine derinleşir; zamanında yönetilebilecek dengesizlikler daha

karmaşık ve maliyetli hâle gelir. Ülkemizin ihtiyacı; üretim üzerindeki baskıyı azaltan, fiyat istikrarını kalıcı kılan ve büyüme kapasitesini koruyan bütüncül bir ekonomi politikasıdır. Enflasyonla mücadele ancak para politikası, maliye politikası, yapısal reformlar ve üretimi destekleyen uygulamaların aynı hedefte buluşmasıyla başarıya ulaşır.

Tam da sanayi yavaşlarken Merkez Bankası'nın kredi büyüme sınırlarını aşağı çekmesi bizi düşündürüyor. KOBİ kredilerinde aylık büyüme sınırının yüzde 5'ten yüzde 4,5'e, diğer ticari kredilerde yüzde 3'ten yüzde 2'ye indirilmesi, finansmana erişimin önümüzdeki dönem daha da zorlaşacağını gösteriyor. Bu karar, yüksek faizler nedeniyle zaten uzun süredir zorlanan sanayicimiz üzerindeki baskıyı daha da artıracaktır.

Bu nedenle finansmana erişimin bu kadar önem kazandığı bir dönemde, TOBB Nefes Kredisi'nin yeniden devreye alınmasını çok değerli buluyorum. Sahadan gelen talepleri dikkate alarak KOBİ'lerimize bu can suyunu ulaştıran başta TOBB Başkanımız Sayın Rifat Hisarcıklioğlu olmak üzere emeği geçen herkese teşekkür ediyorum.

Değerli Meclis Üyeleri,

Mal ihracatımız son 10 yılda 142 milyar dolardan yaklaşık iki kat artışla 2025 yılı sonunda 273 milyar dolara yükseldi. Bu kuşkusuz önemli bir başarıdır. Bundan sonraki hedefimiz; birim ihracat değerimizi yükseltmek, yüksek teknoloji ürünlerin payını artırmak ve küresel pazarlarda daha güçlü markalarla yer almaktır.

Buna karşılık 2026'nın ilk çeyreğinde ihracatımızın yüzde 12,7 gerilemesi ve net ihracatın altı çeyrekte büyümeyle aşağı çekmesi, rekabet gücümüzü yeniden güçlendirecek yapısal adımlara ihtiyacımız olduğunu gösteriyor.

Elbette kur seviyesi, ihracatçımız için önemlidir. Ama küresel pazarda kalıcı başarıyı kur değil; verimlilik, teknoloji, ölçek ekonomisi, markalaşma ve yüksek katma değer belirler. Verimliliği çoğu zaman aynı kişiyle daha çok üretmek sanıyoruz; oysa onun doğal bir sınırı var. Kalıcı verimlilik; dijitalleşme, otomasyon, yapay zekâ ve Ar-Ge yatırımlarıyla gelir. Bugün dünya, gemilerimizin ne kadar yük taşıdığına değil, o yükün

içine ne kadar akıl, tasarım ve marka koyabildiğimize bakıyor. Aynı konteynere daha fazla değer koyabilen kazanıyor.

Bu dönüşümün en önemli araçlarından biri de 2026-2030 Türkiye Yapay Zekâ Eylem Planı'dır. İnsan kaynağından veri altyapısına, Ar-Ge'den yatırım iklimine kadar geniş bir çerçeve sunan bu plana güveniyoruz. Özellikle yapay zekâ okuryazarlığının yaygınlaştırılması, nitelikli insan kaynağının yetiştirilmesi ve güçlü bir dijital altyapının kurulmasına yönelik hedefler, sanayimizin dönüşümü açısından büyük önem taşıyor. Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan'ın vizyonu doğrultusunda hazırlanan bu çalışma için Sanayi ve Teknoloji Bakanımız Sayın Mehmet Fatih Kacır başta olmak üzere emeği geçen herkese teşekkür ediyorum.

Değerli Yol Arkadaşlarım,

Bugün özellikle vurgulamak istediğim stratejik bir başlık var: sağlık endüstrimizin geleceği. Pandemi bize şunu öğretti: Sağlık yalnızca hastane, hekim ve hizmet meselesi değildir. Sağlık aynı zamanda ilaçtır, tıbbi cihazdır, biyoteknolojidir, tıbbi yazılımdır, sarf malzemesidir, tedarik güvenliğidir. Kısacası sağlık; güçlü bir sanayi, teknoloji ve millî güvenlik meselesidir.

Ülkemiz, Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan'ın vizyonuyla savunma sanayiinde örnek bir başarı hikâyesi yazdı. Savunma Sanayii Başkanlığımızın koordinasyonunda yürütülen planlama, yönlendirme, yerileştirme ve tedarik politikaları; dağınık duran kabiliyetleri ortak bir hedefe bağladı, güçlü bir yapı oluşturdu ve ülkemizi küresel ölçekte iddialı, rekabetçi bir noktaya taşıdı.

Savunmada nasıl planlı bir yapı kurduysak, sağlıkta da aynı stratejik bakışı geliştirebiliriz. Güçlü bir koordinasyon ve yönlendirme yetkisine sahip bir "Sağlık Endüstrisi Başkanlığı"; tıbbi cihazdan biyoteknolojiye, ilaçtan tıbbi yazılıma, sağlık teknolojilerinden sarf malzemelerine kadar geniş bir alanda kamu alımlarını, yerli üretimi, Ar-Ge desteklerini, yatırım teşviklerini ve ihracat hedeflerini tek bir vizyonda birleştirebilir. Böylece arz-talep dengesi daha sağlıklı yönetilir, kritik ürünlerde dışa bağımlılık azalır, firmalarımız ölçek büyütür, teknoloji geliştirir ve küresel pazarda daha güçlü bir konuma yükselir.

Çünkü bizim asıl meselemiz çoğu zaman kaynak eksikliği değil, kaynaklar arasındaki bağı eksikliğidir. Bugün sağlık alanında çok sayıda yetkin firmamız, üniversitemiz, teknoparkımız ve Ar-Ge merkezimiz var. Yani ihtiyaç duyduğumuz kabiliyetlerin önemli bölümüne zaten sahibiz; elimizdeki tuğlalar nitelikli. Eksik olan tuğla değil; o tuğlaları bir yığın olmaktan çıkarıp sağlam bir binaya dönüştürecek mimaridir. Sağlık Endüstrisi Başkanlığı, işte bu mimarlık görevini üstlenecek yapıdır.

Bu nedenle konunun kapsamlı bir raporla Cumhurbaşkanlığımıza sunulmasını önemli görüyoruz. Ankara Sanayi Odası olarak üzerimize düşen her katkıyı vermeye hazırız; savunma sanayii, tıbbi teknolojiler, yazılım, elektronik, makine ve ileri imalat kabiliyetleriyle Ankara, bu yapının en güçlü paydaşlarından biri olacaktır.

Kıymetli Meclis Üyeleri,

İhracatımızın artışına katkı sağlamak ve firmalarımızın yurt dışı pazarlara erişimini kolaylaştırmak için Oda olarak sistemli bir çalışma yürütüyor, büyükelçiliklerle bir strateji çerçevesinde görüşmeler yapıyoruz. Bu kapsamda Fransa'nın Ankara Büyükelçiliğiyle imzaladığımız protokol sayesinde üyelerimiz, ticari vize başvurularında randevu süreçlerine daha hızlı erişebilecek; iş görüşmelerini, fuarları ve yatırım temaslarını daha öngörülebilir biçimde planlayabilecek. Bu protokolün Türkiye-Fransa ticari ilişkilerine ve yeni iş birliği fırsatlarına katkı sağlayacağına inanıyorum.

İhracat Mentörlük Programımızı da başarıyla tamamladık. Firmalarımız, hedef pazar seçimi, müşteri bulma, dış ticaret süreçleri, finansman ve yapay zekâ destekli ihracat uygulamaları gibi kritik konularda eğitim ve mentörlük aldı. Üyelerimizin ihracata bakışının değiştiğini, daha planlı ve stratejik hareket etmeye başladıklarını görmek bizi memnun etti; önümüzdeki dönemde bu programı daha da geliştirerek sürdüreceğiz. Ayrıca Su Verimliliği Projemizle, yeni mevzuat kapsamında belge almakla yükümlü firmalarımıza, sistemin kurulmasından başvuru süreçlerine kadar danışmanlık veriyoruz. Çünkü yarının rekabetini, kaynağı kimin daha akıllı kullandığı belirleyecek.

Değerli Yol Arkadaşlarım,

Sanayinin geleceği yalnızca makineyle, fabrikayla ve finansmanla belirlenmez. En az bunlar kadar belirleyici bir unsur daha var: insan kaynağı.

Odamızın yayımladığı “Kayıp Potansiyel: Türkiye’de Ne Eğitimde Ne İstihdamda Olan Gençlerin Profili, Nedenleri ve Çözüm Yolları” başlıklı araştırma raporumuzda çarpıcı bir gerçeğe dikkat çektik: Ülkemizde her dört gençten biri ne eğitimde ne de istihdamda.

Raporumuzun ortaya koyduğu bu tablo, kamuoyunda ve medyada geniş yankı uyandırdı. Yaklaşık beş milyon gencimiz, üretimin dışında duruyor. Bunu yalnızca bir istihdam istatistiği olarak göremeyiz; bu, ülkemizin en büyük beşerî sermaye kayıplarından biridir.

Bir ülkenin en zengin cevheri yer altında değil, gençlerinin zihnindedir. Ama cevher kendiliğinden değer üretmez; işlenmesi gerekir. Bir genci üretime kazandırmak, ona yalnızca diploma vermek değil; onu çağın gerektirdiği dijital beceriyle, iş kültürüyle, mesleki yönlendirmeye ve üretim disipliniyle donatmaktır. Görüldüğü gibi mesele yine aynı noktaya geliyor: eksik olan gencin kabiliyeti değil, o kabiliyeti üretimle buluşturacak köprülerdir. Beş milyon genci ekonomimize kazandırmak; kapsamlı bir politika seti ve kurumlar arası güçlü bir iş birliği gerektiriyor. Biz, sanayinin penceresinden bu sorumluluğu taşımaya hazırız.

İstihdamdan mesleki eğitime, dijitalleşmeden yüksek teknolojiye, küresel değer zincirlerinden ihracata kadar Türkiye’nin yapısal sorunlarını sanayi gözüyle ele aldığımız tüm raporlarımıza Odamızın internet sitesinden ulaşabilirsiniz.

Değerli Yol Arkadaşlarım,

Sözlerimi tamamlarken bir tek cümlenin altını çizmek isterim:

Güçlü ülkeler tüketerek değil, üreterek yükselmiştir. Zenginlik ithal edilmez; fabrikada, laboratuvarı ve atölyede inşa edilir. Türkiye’nin önünde bugün de aynı tercih durmaktadır.

Bugün gördüğümüz tablo bize şunu söylüyor: Sanayicinin kazanması, bir firmanın kârından çok daha fazlasıdır. Sanayici kazandığında yatırım yapar, istihdam üretir, ihracatı büyütür, vergi öder, teknolojiye yatırım yapar ve ülkenin üretim gücünü ayakta tutar. O hâlde sanayiciyi ayakta tutmak, ülkemizin geleceğini teminat altına almaktır.

Aslında ÷lkemizin elinde, güçlü bir potansiyel var: girişimcimizin cesareti, sanayicimizin emeği, gençlerimizin akıllı. Bize düşen, bu gücü dağınık bırakmamak; onu tek bir hedefte, üretimde buluşturacak akıllı ve iradeyi ortaya koymaktır.

Konuşmama, sanaysiz bir ekonominin köksüz bir ağaç gibi ilk fırtınada devrileceğini söyleyerek başlamıştım.

Şöyle bitireyim: Kökünü üretime salmış bir ÷lkeyi hiçbir fırtına deviremez. Ankara Sanayi Odası olarak bizim işimiz; bu toprağı bir mevsim için değil, gelecek nesiller için ekmek ve o kökleri her gün biraz daha derinleştirmektir.

Sayın Meclis Başkanım, Değerli Meclis Üyeleri,

Müsaadelerinizle konuşmamı kısa bir video ile tamamlamak istiyorum.

Yönetim Kurulu Üyesi olmaktan onur duyduğum Türkiye Odalar ve Borsalar Birliğimizin geçtiğimiz ay düzenlenen Hizmet Şeref Belgesi ve Plaket Takdim Töreni, Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan'ın teşrifleriyle Birlik Başkanımız Sayın Rifat Hisarcıklıoğlu'nun ev sahipliğinde gerçekleşti.

Sayın Cumhurbaşkanımız buradaki hitabında Türkiye Odalar ve Borsalar Birliğimizin ÷lkemizin üretime, ticaretine ve kalkınmasına sunduğu katkılara ilişkin son derece kıymetli ve övgü dolu değerlendirmelerde bulundu.

Müsaadelerinizle, Sayın Cumhurbaşkanımızın bu konuşmasından kısa bir bölümü birlikte izleyelim.

Hepinize saygılarımı sunuyorum.